

Hicâz (Hümâyûn) Ağır Semâî

Kul oldum bir cefâ-kâre

Aksak Semâî $\text{♩} = 92$

— 1 —

Beste: İbrahim Ağa (? – 1740?)
Güfté: ?

— 1 —

— Ah Kul ol dum bir ce fa kâ re
Me câ lim yok tur in kâ re
Gü zel le ser ef râ zi

— Ci han ba ğin da gül fem dir
— Fi râ ki ba na mâ tem dir
— E ren vas li na hur rem dir

Vay Câ nim Ah câ nim ya le lel

— le le lel lel li vay te re li ye le lel le lel le lâ

li öm rüm Ah Ci han ba ğin
Fi râ ki bâ
Tü ken mez iş
E ren vas li

— da gül fem dir
— na mâ tem dir
— ve yü nâ zi
— na hur rem dir

vay ca nim

1

vay ca nim Ah gö nül sev di

O şeh na zi tü ken mez iş

ve vü nâ zi vay câ nim

Cefakar: İnsafsız, zalim

Gül-Fem: Gül dudaklı

Mecâl: Güç, kuvvet

Firâk: Ayırık acısı

Mâtem: Yas

Ser-Efrâz: En yüce, en başta gelen

Vasl: Kavuşma

Hurrem: Sevinçli, mutlu

*Kul oldum bir cefâkâre cihan başında gül-femdir
Mecâlim yoktur inkâre firâkı bana mâtemdir
Gönü'l sevdî o şeh-nâzi tükenmez işve vü nâzi
Güzellerin ser-efrâzı eren vaslına hurremdir*